

nad Kč	až včetně do Kč	poplatku Kč
400.—	500.—	1.—
500.—	600.—	1.20
600.—	700.—	1.40
700.—	800.—	1.60
800.—	900.—	1.80
900.—	1.000.—	2.—

Při směnečných částkách nad Kč 1.000.— budiž z každých dalších Kč 1.000.— zaplacen další poplatek Kč 2.—, při čemž zbytek menší než Kč 1.000.— počítán budiž za plných Kč 1.000.—.

Ustanovení tato vztahují se též na kupecké poukázky (saz. pol. 97/11, 2 b-a—a) zákona ze dne 13. prosince 1862, čís. 89 ř. z., pokud podléhají směnečnému poplatku, nevztahují se však na jiné listiny, uvedené v odstavci 1. §u 18 zákona ze dne 8. března 1876, č. 26 ř. z.

V cizině vydané kupecké poukázky na plnění peněžité jsou podrobeny poplatku 10 h, jsou-li presentovány k placení během 14 dnů, počítajíc ode dne poukázaného jejich dojití do tuzemska.

§ 3.

V § 5, odst. 3., a § 11., odst. 1., 2. a 4., alinea a), zákona označeného v úvodě, nastupuje na místě uváděné tam stupnice I, stupnice v § 2 tohoto zákona ustanovená.

Článek II.

Tento zákon nabude účinnosti desátého dne po svém vyhlášení; pokud neustanovuje nic jiného, zůstávají v platnosti ustanovení v oddílu II. zákona ze dne 8. března 1876, čís. 26 ř. z., o kolku směnečném, a všech dodatků k tomuto zákonu.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Sonntág v. r.

Čís. 250.

Zákon ze dne 8. dubna 1920,

jímž se doplňují zákonná ustanovení o dani z důchodu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Do ustanovení čl. I., odst. 3., č. 3. zákona ze dne 27. května 1919, č. 292 Sb. z. a n., vsouvá se před slovo „Podniky“ slovo „Oněmi“, a za slovo „směnek“ tato věta: „anebo se nepřipisují k dobru jinému takovému podnikateli, který sám jest povinen ke srážce daně“.

Článek II.

Zákon tento, jehož provedení se ukládá ministru financí, nabývá účinnosti ode dne vyhlášení zákona ve článku I. citovaného.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Sonntág v. r.

Čís. 251.

Zákon ze dne 8. dubna 1920,

kterým opravují se chyby v zákoně ze dne 12. února 1920, čís. 118 Sb. z. a n., o hospodaření na zabraném majetku pozemkovém.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek 1.

Odst. 1., al. 2, §u 12 zákona ze dne 12. února 1920, čís. 118 Sb. z. a n., má znít takto:

2. jestliže hospodařící osoba sama, ani její vedoucí úředník neosvědčují způsobilost řídit a zajistit řádné hospodaření a neustanovili v přiměřené lhůtě, určené k tomu pozemkovým úřadem, schopného odborníka.

Článek 2.

Předposlední věta odstavce 1. §u 24 imenovaného zákona má znít takto:

Soud, vyslechna strany a podle potřeby znalce, rozhodne o stížnosti v řízení nesporném.

Článek 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provésti tento zákon náleží všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.

Švehla v. r. **Hámpel v. r.**
Habrman v. r. **Klofáč v. r.**

Dr. Hodža v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizace správy v Československé republice a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Prášek v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Dr. Beneš v. r. **Dr. Winter v. r.**
Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra železnic.

Staněk v. r.